

TEKST NARRATORA MUSICALU

INTRO „DZIEŃ JAK CO DZIEŃ”

Podczas muzyki **tekst narratora i etiuda pantomimiczna**. *Dorotka, ciocia i wujek odgrywają na trzech krzesłach opowieść Tota. Ciocia wstaje i sprząta, wujek z teczką wychodzi do pracy i wraca do domu; Dorotka ogląda atlas / bawi się globusem; postaci mogą zamieniać się krzesłami.*

TOTO:

Cześć! Jestem Toto! A to – mój dom. Zwyczajny dom w zwyczajnym, średnim mieście.

To Ciocia Emilia. Lubi dźwięk odkurzacza, lśniąca podłogi i białe obrusy. Najbardziej na świecie kocha porządek i Dorotkę.

Napominająca reakcja wujka (np. mina, chrząknięcie)

I wujka oczywiście.

To wujek Henryk. Lubi dźwięk budzika, zatemperowane ołówki i wyprasowane koszule. Najbardziej na świecie kocha swoją pracę i Dorotkę.

Napominająca reakcja cioci.

TOTO: I ciocię oczywiście.

A to – Dorotka. Lubi lody waniliowe, kolorowe mapy i niebieskie sukienki. Najbardziej na świecie kocha... mnie.

Napominająca reakcja cioci i wujka

TOTO: Oraz ciocię i wujka oczywiście.

W takim właśnie zwyczajnym domu, pewnego zwykłego dnia, zdarzyło się coś bardzo niezwykłego.

Wujek pracuje. Ciocia sprząta. Dorotka rozmarzona ogląda mapy / bawi się globusem.

Zmiana nastroju – zapowiedź burzy. Toto nerwowo pokazuje, że coś się zbliża. Nikt nie zwraca na niego uwagi. Robi się ciemno. Nadciąga trąba powietrzna.

TOTO (po zmianie nastroju): Przez okno wdarła się do niego potężna trąba powietrzna, porywając z impetem mnie i Dorotkę. Po chwili zmierzaliśmy w nieznanym kierunku, unosząc się wysoko ponad miastem...